

...не втечете
І не сховається; всюди
Вас найде правда-мста;..

(Тарас Шевченко. "Осія. Глава XIV")

Бородянка. 2022. Фото: «5 канал»

КОРОЛЬ ЧАРЛЬЗ III ВИСТУПИВ З ПОСЛАННЯМ НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

З рішучим посланням на підтримку України, яке було присвячене другій річниці повномасштабного російського вторгнення, виступив король Великої Британії Чарльз III.

«Рішучість і сила українського народу продовжують надихати, оскільки неспровокований напад на його землю, його життя та засоби до існування вступає в третій, трагічний, рік», — заявив король Британії.

«Це справжнє героїство перед обличчям невимовної агресії. Я відчув це особисто під час численних зустрічей з українцями, які я мав з початку війни, від президента Зеленського та пані Зеленської до новобранців, які тренуються тут, у Сполученому Королівстві.

Мене продовжує дуже надихати те, що Сполучене Королівство та наші союзники залишаються в авангарді міжнародних зусиль, спрямованих на підтримку України в цей час таких великих страждань і потреб...

Ми солідарні з усіма, хто чинить опір жорсткій агресії», — заявив король Чарльз III.

Фото: Вікіпедія
За «Рубрика»

ПОМЕР БРАЄН МАЛРУНІ

(«ГУ»). — 29 лютого, на 84-му році життя, помер колишній прем'єр-міністр Канади Браєн Малруні. Він очолював уряд країни з 1984 до 1993 року. На виборах у 1984 році Консервативна партія Канади здобула у парламенті 211 місць із 282

і Браєн Малруні став 18-м прем'єр-міністром Канади. Українці з вдячністю згадують прем'єр-міністра Браєна Малруні, бо, завдяки його наполегливості, Канада у 1991 році була другою державою світу, яка визнала незалежність України.

У 2007 році Браєна Малруні нагороджено орденом Ярослава Мудрого — найвищою державною відзнакою України для іноземців. А Конгрес Українців Канади вручив йому Шевченківську медаль.

Фото: Вікіпедія

СПІВЧУТТЯ З ПРИВОДУ СМЕРТІ БРАЄНА МАЛРУНІ ВИСЛОВИВ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

«Висловлюємо глибокі співчуття родині 18-го Прем'єр-міністра Канади Браєна Малруні та канадському народу у зв'язку з його смертю.

Українці завжди пам'ятимуть, що уряд Браєна Малруні був першим у Західній півкулі, який визнав незалежність України в 1991 році. Це заклало міцний фундамент для продовження справжньої дружби між Україною та Канадою.

Ми цінуємо наше міцне партнерство з Канадою та маємо намір продовжувати його розвивати. Безпекова угода, яку ми нещодавно підписали разом із Прем'єр-міністром Джастином Трюдо, є практичним доказом цього. Канада стала першою країною Західної півкулі, яка підписала таку угоду з Україною.

З такими друзями, як Канада, ми, безсумнівно, переможемо в боротьбі України за незалежність і свободу».

TYCHNA

PAVLO

UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE

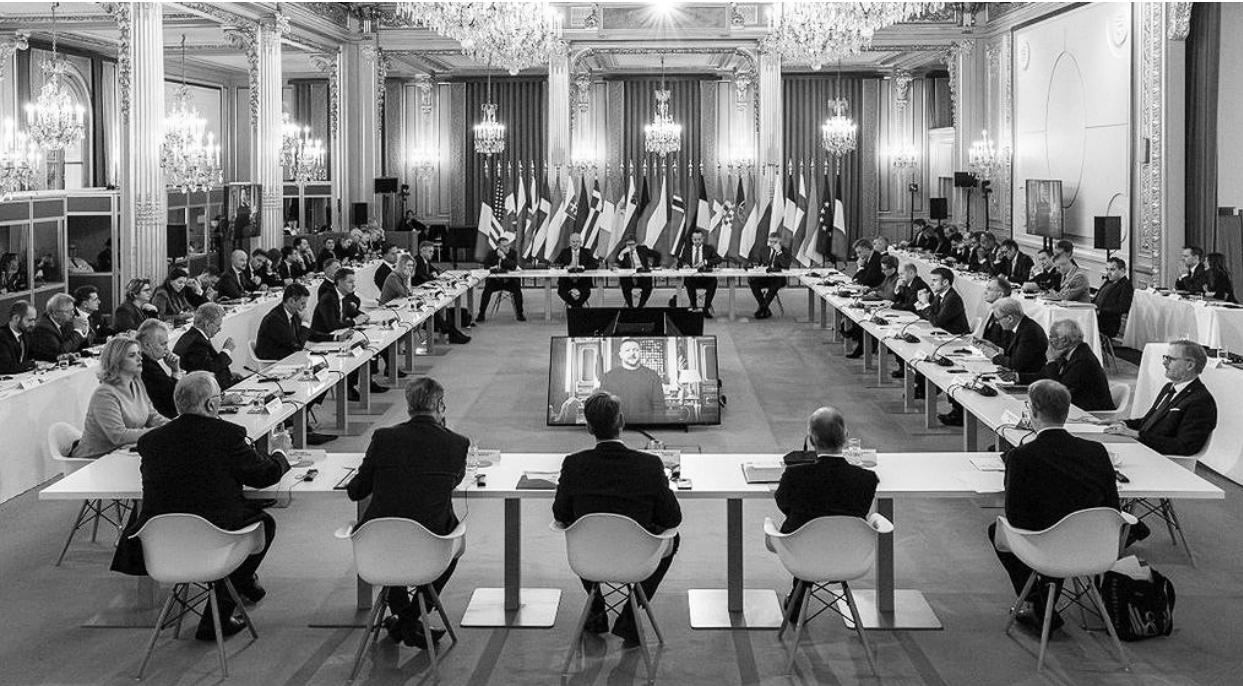
Ukrainian Literature in the 1930s:
THE CASE OF PAVLO TYCHYNA

THURSDAY, MARCH 28, 2024 • 7:00PM
OLD MILL TORONTO • WESTMINSTER ROOM

Visit our website www.ucrainica.ca for more information and to download a parking permit.

EVENT SPONSORS:

OLHA KHOMETA
Ph.D. Candidate at the
Department of Slavic
Literatures and
Languages at the
University of Toronto

ЩО ДОВЕЛА ЗУСТРІЧ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЛІДЕРІВ У ПАРИЖІ

З ініціативи Президента Франції Е. Макрона в Парижі 26 лютого зібралися близько 20 голів європейських держав та урядів, а також представники США й Канади для обговорення посилення підтримки України. Зокрема, у зустрічі взяли участь Президент Польщі А. Дуда, Прем'єр-міністр Нідерландів М. Рютте, канцлер Німеччини О. Шольц, помічник державного секретаря США у справах Європи та Євразії Д. О'Браєн, голова британського МЗС Д. Кемерон, міністр оборони Канади Б. Блер, лідери скандинавських і балтійських країн (інші держави були представлені на міністерському рівні). Президент України В. Зеленський приєднався до учасників консультацій у Єлисейському палаці по відеозв'язку. У своєму зверненні до учасників саміту, відкриваючи захід, український Президент розповів про потреби Збройних Сил України, зокрема щодо посилення протиповітряної оборони. Також він наголосив на необхідності спільного виробництва зброї та боєприпасів, кроків щодо конфіскації активів рф і посилення санкційного тиску на неї. Крім того, В. Зеленський запросив учасників саміту долучитись до Глобального саміту миру у Швейцарії. Яких домовленостей досягли учасники засідання?

По-перше, Президент Польщі А. Дуда висловив сподівання, що найближчим часом Захід спільними силами зможе підготувати суттєве постачання боєприпасів для України. «Маю надію, що найближчим часом це вдасться матеріалізувати і Україна таку допомогу у вигляді боєприпасів отримає», – повідомив Дуда. Е. Макрон, говорячи про форми підтримки, які будуть надані Україні, заявив, що союзники зроблять «все необхідне та

можливе, щоб росія не змогла виграти цю війну». Макрон оголосив про ухвалене рішення щодо створення союзниками України коаліції для постачання Києву «ракет і бомб середньої та великої дальності для глибоких ударів». А. Дуда додав, що Україні можна передати сучасні технології членів НАТО для модернізації власного ракетного виробництва, щоб зробити саму Україну «здатною виробляти набагато сучасніші ракети для своїх оборонних потреб, ніж вона це робила досі». По-друге, голова уряду Чехії П. Фіала після зустрічі в Парижі заявив, що 15 країн готові приєднатися до ініціативи його держави, яка має на меті вирішити проблему нестачі боєприпасів, зокрема артилерійських снарядів. Йдеться про закупівлю снарядів для України за межами Європи для надання більшої підтримки українській армії. Президент Франції заявив, що чеська пропозиція відповідає минулій політиці ЄС, і оголосив, що Париж приєднається до ініціативи. А Прем'єр-міністр Нідерландів М. Рютте заявив, що його країна виділить понад 100 мільйонів євро на реалізацію чеського плану, і що «інші країни приєднаються». Прем'єр-міністр Португалії А. Кошта запевнив, що міністри оборони ЄС представлять «протягом наступних десяти днів конкретний план щодо посилення спроможності замовляти боєприпаси для підтримки військових зусиль українського народу». По-третє, Президент Франції попередив, що дії москви в останні тижні свідчать про загрозу з боку росії в найближчі кілька років атакувати країни НАТО. За словами Макрона, усі лідери висловили намір і надалі стримувати ескалацію, як це відбувалося після початку повномасштабного вторгнення рф в Україну. Принципово, що така позиція європейських лідерів підтверджена у той час, коли американська підтримка все ще заблокована Конгресом США. Тож вкрай важливими слід вважати слова Президента Франції, який наголосив, що Європа повинна не чекати результатів рішення США стосовно України, а зробити чіткі кроки в напрямку побудови європейського оборонного фундаменту, незалежного від Сполучених Штатів.

Текст і фото: Центр протидії дезінформації

«СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ЧИ НАТО НЕ БУДЕ»

Канцлер Німеччини Олаф Шольц відреагував на заяву президента Франції Еммануеля Макрона, який не виключив введення до України для протистояння росії військ західних країн. «Ми погодилися в Парижі, що кожен має зробити більше для України. Україні потрібна зброя, боєприпаси та протиповітряна оборона. Ми над цим працюємо. Зрозуміло: сухопутних військ європейських країн чи НАТО не буде», – написав Шольц у соцмережі «X» 27 лютого. У Кремлі на заяву Макрона відреагували заявою, що присутність західних наземних військ в Україні зробить неминучим пряме зіткнення росії і НАТО. На тлі заяв французького президента генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг дав зрозуміти, що позиція Альянсу щодо ймовірного відправлення військ в Україну не змінилася – таких планів у НАТО немає. Раніше про ідею відправки західними країнами заявив прем'єр Словаччини Роберт Фіцо. Він сказав, що його країна не піде на такий крок, але поважатиме рішення країн НАТО, які погодяться ввести війська в Україну.

Стас Константинов, «Дзеркало тижня»

США — СЛАБКА ЛАНКА У ВІЙНІ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Нині США – слабка ланка у війні росії проти України, заявив Тімоті Снайдер, американський історик, фахівець з історії Центральної та Східної Європи, радянського союзу, а також Голокосту, в інтерв'ю для «MSNBC». «Зараз ми – слабка ланка. Українці продемонстрували, що можуть робити надзвичайно багато з тою малою кількістю підтримки, яку ми їм надали. Зараз ми не надаємо їм нічого. Нам потрібно думати про цю війну як тривалу, складну. Війну, в якій українці страждають за нас, зберігають мир для нас. Війну, в якій ми повинні дякувати українцям. І війну, в якій ми повинні робити те, що можемо. Усе, що ми маємо робити – дати українцям те, що їм потрібно. І тоді вони, ми, і всі інші будемо пожинати плоди (перемоги)», – наголосив Снайдер. Історик також відреагував на яскраву промову міністра закордонних справ Польщі Радослава Сікорського під час дебатів на Раді Безпеки ООН, коли польський дипломат по пунктах спростував заяви російського колеги про історію росії. «У путінській росії ці факти (історичних поразок росії) уникають. Бачення минулого, яке путін прагне насадити, полягає в тому, що росію ніколи не вдавалося перемогти й при цьому вона завжди була жертвою», – каже Снайдер. Єдині моменти, коли росія ухвалювала хороші політичні рішення були після її поразок, каже історик. «Після поразки в Криму, після поразки у війні з Японією. У ті моменти здавалося, що щось в росії може змінитися. Тому потрібно пам'ятати, що росію вже перемагали. Але також і мати сміливість думати, що росію потрібно перемогти – задля добробуту самих же росіян», – сказав Снайдер.

СКУ

ПРОЦЕС ЗВІЛЬНЕННЯ ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ МОЖЕ СТАТИ МОЖЛИВИМ ЛИШЕ ПОЛІТИЧНИМ ШЛЯХОМ

Слова словацького прем'єра Фіцо про розміщення військ партнерів на нашій території не мають викликати шаленого ажіотажу.

Ця тема давно обговорюється у військовій та експертній спільноті Заходу, в політичній, до речі, також, хоча і не публічно. Я є великим фанатом такого підходу в принципі — не тільки стосовно військ, але й інфраструктури. Однак те, як зараз це обговорюється, ставить перед нами декілька непростих питань.

По-перше, ці війська можуть розмішуватися таким чином, щоб не створити враження прямої залученості Заходу до війни, а такого враження там дуже не хочуть, через загрозу ядерної ескалації. Тобто потрібно рішення про стале припинення вогню з усім необхідним «антуражем».

По-друге, якщо це рішення буде прийняте і реалізоване до повної деокупації, то це створить майже класичний «корейський» сценарій з присутністю сил по обидві сторони.

По-третє, умови безпеки для цих військ на нашій території передбачатимуть координаті з нашими союзниками всіх дій щодо території РФ та, в разі незавершеної деокупації, також й окупованих територій.

Тобто процес звільнення окупованих територій може стати можливим лише політичним шляхом.

І нарешті, по-четверте, це може стати своєрідним «лайтовим» варіантом НАТО для нас на невизначену перспективу і стати заміником справжнього НАТО.

Список непростих питань та викликів можна продовжити, водночас цей варіант дійсно надає нам реальні важелі, без яких ми не будемо почуватися в безпеці. В якийсь момент ми можемо постати перед дуже непростим вибором і робити його буде потрібно свідомо, з детальним стратегічним аналізом всіх «плюсів» та «мінусів», звісно, на фоні тих можливостей та умов, які в нас будуть.

Павло Клімкін, міністр закордонних справ України (2014-2019 рр.)

ДЕ БУВ БИ КОРДОН З РОСІЄЮ, ЯКБИ НЕ УКРАЇНА?

Польський прем'єр дав зрозуміти, для чого ЄС допомагає ЗСУ зброєю.

Прем'єр-міністр Словаччини Роберт Фіцо виступає проти виділення Україні військової допомоги, через що його розкритикував польський колега Дональд Туск. Під час зустрічі Варшавської четвірки у Празі Фіцо сказав, нібито, постачання ЗСУ військової допомоги лише продовжить війну, тоді як Європа повинна сприяти мирним перемовинам Києва та Москви.

"Вгадай, Роберте, де був би кордон між Росією та Україною без нашої до-

помоги. Я думаю, це набагато цікавіше питання", — відповів йому Туск, повідомляє "Bloomberg".

Словацький прем'єр-міністр Роберт Фіцо прославився своєю антиукраїнською риторикою. Приміром, нещодавно він заявив, що війна у 2014 році почалася через "розгул українських неонацистів". Також, за його словами, потенційне членство нашої держави в НАТО — хороша основа "для початку Третьої світової війни".

Вікторія Хмільєвська, «Дзеркало тижня»

«ЯКЩО ЗСУ НЕ ОТРИМАЮТЬ ЗБРОЇ, ПОСТРАЖДАТИ МОЖУТЬ Й АМЕРИКАНЦІ»

Аби пришвидшити шлях законодавців до компромісу, їм потрібно нагадувати про ціну, яку платять за їх дебати українці, додав міністр.

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба пояснив, що американські законодавці, які ухвалюють рішення про продовження військової допомоги Україні, не дивляться на це крізь призму загибелі військових та цивільних українців. Під час інтерв'ю "Голосу Америки" він наголосив, що партнерам потрібно вже переходити від "позитивних сигналів" до реальних рішень, адже ЗСУ необхідна зброя для динаміки на фронті.

"Демократи та республіканці звинувачують один одного. Ми поважаємо

внутрішню політику США, вона скрізь працює однаково. Я у всіх розмовах з американськими політиками говорю, що поки вони граються, в Україні щодня помирають люди", — сказав Кулеба, додаючи, що про це американцям слід постійно нагадувати, адже це може пришвидшити шлях по компромісу.

Кулеба наголосив, що якщо ЗСУ не отримають зброї, це запустить процеси, від яких постраждають інтереси простих американців.

"Не дивляться на це через таку перспективу, коли ти їм її даєш, то вони усвідомлюють ціну, яку ми платимо за їхні дебати", — пояснив Кулеба.

Вікторія Хмільєвська, «Дзеркало тижня»

«ПРОДЕМОНСТРУЙТЕ ЛІДЕРСТВО, ДОПОМОЖІТЬ УКРАЇНІ ПЕРЕМОГТИ ПУТІНА»

Петро Порошенко в ефірі американського телеканалу «CNBC» закликав західних партнерів пришвидшити надання зброї і грошей для України. П'ятий Президент зауважив, що Захід, допомагаючи Україні, інвестує у власну безпеку. Порошенко також нагадав, що українська армія після повномасштабного вторгнення всупереч прогнозам показала вражаючі результати на полі бою проти російських окупантів.

«Перемога у війні потрібна не тільки Україні, а всій Європі, всьому НАТО, всьому світу, вільному і демократичному», — зауважив Порошенко.

«Західному світу буде простіше і дешевше дати нам зброю і гроші і допомогти нам виконувати вашу роботу. Ця війна не тільки за Україну і це не допомога Україні. Це інвестиція у вашу власну безпеку», — наголошує Петро Порошенко.

«Україна заплатила за це найбільшу ціну — життя наших героїв. Кожного тижня я на передовій. Я бачу позиції російських військ і героїчних українських воїнів. Нам потрібно закрити нинішній запит наших

військ. Тому що в 2022 році це були танки — і ми їх отримали із запізненням на рік. У 2023 році нам потрібні були системи радіоелектронної боротьби та безпілотники — ми отримуємо це лише у 2024 році. У 2024 році нам терміново потрібні F-16, а замість цього у нас немає боєприпасів, у нас немає танків, у нас немає дронів. І у нас немає F-16», — констатує п'ятий Президент.

Він звернувся до американців: «...найбільша військова сила у світі — це Сполучені Штати. Будь ласка, продемонструйте своє лідерство. Без цього путін був би сильнішим, путін пішов би далі. Тому що єдина мова, яку розуміє путін, це мова сили», — сказав Порошенко.

«Потрібно постійно пам'ятати: кожна година затримки артилерійських снарядів означає людські життя. Життя наших воїнів і життя наших мирних жителів. А це занадто багато і занадто висока ціна», — зауважує лідер партії.

«Немає нічого важливішого, аніж зупинити путіна. Якщо не зупинити це в Україні, вже наступного року він з'явиться в країнах НАТО. І це буде значно більшою проблемою, це буде дорожче», — пояснив Порошенко.

«Європейська солідарність»

«НЕ БУДЕМ ЦАПОМ-ВІДБУВАЙЛОМ»

Голова МЗС Дмитро Кулеба звернувся до Європи через протест фермерів.

В інтерв'ю «Голосу Америки» міністр сказав, що ситуація з протестами фермерів дуже складна та дуже проста водночас. Кулеба пояснив, що ситуація складна тому, що не тільки в Польщі відбулося звалення всієї відповідальності за проблеми європейських фермерів на Україну.

«Чомусь ніхто не говорить про російське зерно, яке надходить на європейський ринок... Чомусь ніхто з європейських фермерів не бореться із зерном, яке у величезних обсягах надходить на ринок Європи. Розкрутили одну тему, що у всьому винна Україна. Таке розуміння існує на рівні цих протестувальників», — заявив Дмитро Кулеба.

Він пояснив, що урядам країн треба почати чесно говорити зі своїми фермерами, що Україна не є ключовою проблемою. Натомість проблема набагато ширша і не треба все

звалювати на нас.

«Ми не є, не були та не будемо цапами-відбувайлами, які терпітимуть усі ці безпідставні нападки. Там, де потрібно буде діяти жорстко, ми будемо діяти жорстко. І нехай потім не ображаються, що ми проявили характер... Ми й далі жорстко захищатимемо свої економічні інтереси», — сказав Кулеба.

Міністр пояснив, що у Варшаві Київ мав «дуже довгу та відверту» розмову з польською стороною.

«Уряди Польщі та України працюють над вирішенням, тому що цей конфлікт нікому не потрібен, і є щире бажання уникати будь-яких загострень. Але далі будуть додаткові провокації, ми розуміємо, що росіяни та їхні агенти нагнітатимуть цю історію, а тому треба тримати голову холодною та швидко ухвалювати рішення», — заявив міністр закордонних справ.

Діана Квасневська, «24 канал»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Українці зможуть отримати компенсацію частини оплати за товари та послуги, вироблені в країні. Програма кеш беку "Купуй українське" запрацює вже цього року.
- російський диктатор владімір путін після переобрання на чергових "виборах" може сконцентруватися на повному захопленні окупованих територій. Зокрема, на Донбасі. Про це заявив президент Чехії Петр Павел.
- Генеральний секретар ООН Антоніо Гутерреш висловив жаль з приводу того, що Рада Безпеки ООН не змогла адекватно відреагувати на вторгнення росії в Україну та конфлікт ХАМАСу та Ізраїлю в секторі Газа, заявивши, що ці конфлікти "можливо, фатально" підірвали його авторитет.
- Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо запропонував Варшаві бути посередником у питанні транспортації українського зерна через Польщу до інших країн.
- Польський міністр звернувся до спікера Конгреса США, закликавши почути «замучений народ України». «Я б сказав, як колишній спікер нинішньому спікеру, — це доля України, вас благає замучений народ України, але на карту поставлено й довіру до США. Президент Сполучених Штатів під час війни приїхав до Києва з історичним візитом, встановив штандарт Сполучених Штатів у центрі Києва, сказавши: "Ви союзник, ми зробимо все, що потрібно, і скільки завгодно, щоб допомогти вам. Слово Сполучених Штатів було сказано. Це має супроводжуватися діями, поставками", — сказав голова МЗС Польщі.
- Понад 2 мільйони дітей через повномасштабне вторгнення росії виїхали з України. 528 дітей загинули від російських рук, куль, ракет, дронів. Щонайменше 1,230 дітей зазнали поранень, у понад 330 випадках їм знадобилося протезування. "Понад 2 мільйони наших дітей виїхали за межі країни, щоб урятуватися. Більш як мільйон дітей в Україні навчаються повністю онлайн, тому що ворог атакує прифронтові регіони. І низка шкіл – близько 2 тисяч – досі не мають бомбосховищ", — сказала Олена Зеленська.
- Президент України Володимир Зеленський і прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо підписали Угоду про співробітництво у сфері безпеки.
- Британський політик Борис Джонсон, колишній прем'єр-міністр Великої Британії, був у Києві в суботу, 24 лютого. "У цю похмуру другу річницю вторгнення путіна для мене велика честь бути тут, в Україні. З їхньою незламною мужністю я не сумніваюся, що українці переможуть та витіснять сили путіна – за умови, що ми надамо їм військову, політичну та економічну допомогу, якої вони потребують", — написав Джонсон у соцмережі "Х".
- Канада ввела додаткові санкції щодо 10 фізичних і 153 юридичних осіб. Ці санкції зосереджені на галузях, які фінансують війну.
- Кількість російських осіб та компаній, які перебувають під санкціями хоча б однієї з основних західних країн-ініціаторів, перевищила 6,000.
- Австралійський гірничодобувний магнат і філантроп Ендрю Форрест і його колишня дружина Нікола через свій фонд «Mindergoo» виділили 5 млн. австралійських доларів на допомогу в розмінуванні сільськогосподарських районів України.
- Радник президента США з національної безпеки Джейк Салліван заявив, що владімір путін "виграє щодня", оскільки Палата представників США відкладає ухвалення нового пакету допомоги для України.
- російський політик, засновник політичної сили «Яблуко», уродженець Львова Григорій Явлінський закликав владу України «...одуматися, перестати жертвувати життям своїх громадян, припинити чинити опір і погодитися на вимоги росії». Незалежно від результатів завершення конфлікту, росія залишиться однією з двох найбільших ядерних світових держав. Усі розмови про якусь мирну конференцію, на якій зберуться великі цього світу, щоб на тлі військового успіху України вимагати від росії здатися і підписати мирний договір, — це навіть не ілюзія, це обман. Нічого такого не буде і не може бути», — переконаний лідер політичної російської партії «Яблуко».

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9   Phone: (416) 763-3388   Fax: (416) 763-4512   Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada   @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL
Канада: \$75   Canada: \$75

STANDARD MAIL
Канада: \$100   Canada: \$100
3CA: \$120 USD   USA: \$120 USD
міжнародні: \$250   international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошеня редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

Поле битви – Україна: шляхом звитяги і боротьби

Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

КГБ ПРОТИ БАНДЕРІВЦІВ У КРИМУ, ДРУГА ПОЛОВИНА 1950-Х РОКІВ

Юрій Щур

11 квітня 1957 року за підписом заступника голови КГБ УССР полковника Головченка на адресу керівників Управлінь КГБ західноукраїнських областей було надіслано вказівки щодо надання допомоги кримським КГБ-істам. Обґрунтовувалося це тим, що до Криму, разом із переселенцями, прибуло багато колишніх учасників підпілля ОУН та бійців УПА. У скорому часі очікуався виїзд ще 3 тисяч сімей. Відповідно, для допомоги чекістам-кримчанам необхідно було разом із переселенцями із Західної України відправляти по одному-двох агентів від кожної області для оперативного використання у розробці «націоналістичних елементів».

Документ не залишився без відповіді. Із Івано-Франківської області до сонячного півострова виїхав агент «Новик». Із Тернопільської області повідомили, що з переселенцями на станцію Урожайна в колгосп імені Сталіна виїхала агент «Роза» (Віра Стасюк), уродженка села Плиска. Ця агентка попередньо отримала найкращі характеристики для проведення оперативної діяльності.

У Дрогобицькій області згоду на виїзд до Криму надали колишні агенти-бойовики «Орел» та «Козак». Та разом із цим вони висунули вимоги, що на півострів поїдуть лише за умови працевлаштування за фахом (обоє – водії) та надання їм житла.

У Волинській області дав згоду на виїзд агент «Іванов» (Василь Шнайдер), який був завербований ще у листопаді 1953 року для розробки підпілля ОУН. Для нього підшукували місце офіційного працевлаштування. Із Рівненської області повідомляли, що до радгоспу «Джанкой» Червоногвардійського району виїхав цінний агент КГБ «Земляной» (Сергій Самчук), уродженець Рафалівського району. Заагентурений він був ще 1940 року, використовувався у розробках українських націоналістів.

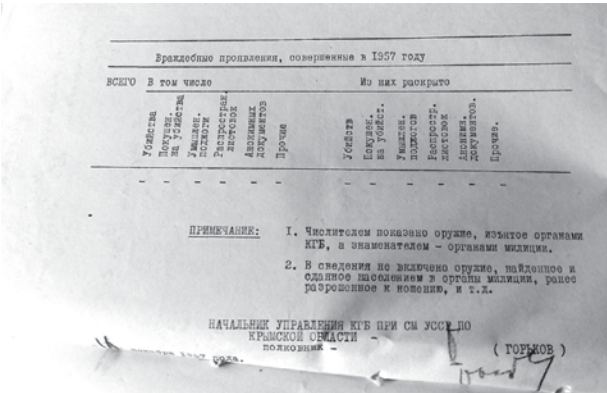
Зауважимо, що станом на середину березня 1957 року співробітниками кримського КГБ було виявлено: колишніх бійців УПА та учасників збройного підпілля – 15 осіб; учасників націоналістичних організацій та груп – 10. Ще 10 осіб було віднесено до категорії «бандпособників».

Співробітники КГБ визнавали, що агентурний апарат по лінії ОУН в основному був «молодим», тому необхідно було приділяти увагу його вихованню й перевірці на практиці. Крім того, значна кількість агентури вербувалася серед сезонних робітників, які працювали на будівництві. Відповідно, через цю сезонність мала місце «текучка» кадрів й неможливість перевірити отриманий первинний агентурний матеріал. Також проблемою було й те, що об'єкти цих донесень теж були сезонними робітниками.

Зокрема, отримані дані на робітника Андрощука, який серед оточення дозволяв собі «націоналістичні вислови», намагався групувати навколо себе молодь, не могли бути перевірені. Це було пов'язано із тим, що Андрощук виїхав після закінчення роботи у жовтні 1956 року.

Враховуючи, що на Південному узбережжі Криму відпочивали керівники ссср та комуністичної партії, робота з розробки членів ОУН для КГБ-істів мала не рядове значення. Особливо у Ялті, де було зафіксовано перебування 6 колишніх членів ОУН та симпатиків підпілля. Усіх їх ретельно вивчали через агентуру. Для таких цілей в Ялті працювали 15 агентів й була створена 1 резидентура.

Вистачало й інших проблемних питань. У кримських КГБ-істів майже не було кваліфікованої агентури, яка могла б працювати над реалізацією поставлених завдань. Деякі нові агенти («Царьов», «Север» та «Шумілов») мали достатньо інформації

з історії діяльності підпілля ОУН та загонів УПА, були готові працювати «на результат», однак зв'язків серед осіб, які цікавили КГБ саме у Криму, майже не мали.

Були ще деякі моменти, які вимагали пильної уваги співробітників КГБ у Кримській області. Перш за все, вони намагалися своєчасно фіксувати появу членів ОУН та колишніх бійців УПА на півострові, аби не допустити їхньої концентрації на Південному узбережжі. Більш ретельної перевірки вимагалось у відношенні до іноземців, які могли прибувати до Криму й шукати контактів з українськими націоналістами.

Без уваги КГБ не залишилися й 176 студентів відділення української мови та літератури Кримського педагогічного інституту (потенційні «буржуазні націоналісти»...). Для контролю над ситуацією й середовищем, серед них вже було завербовано 1 агента й підбиралися нові кадри для

Агентурний апарат										Арешти в 1957 г.										Виходи з укр. в 1957 г.									
в т.ч. в 1957 г.										в т.ч. в 1957 г.										в т.ч. в 1957 г.									
Листопад	Декабрь	Январь	Февраль	Март	Апрель	Май	Июнь	Июль	Август	Сентябрь	Октябрь	Ноябрь	Декабрь	Январь	Февраль	Март	Апрель	Май	Июнь	Июль	Август	Сентябрь	Октябрь	Ноябрь	Декабрь	Январь	Февраль	Март	Апрель
10	7	10	20	12	12	8	1	1	1	1	10/21	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

заагентурення.

Станом на 1 червня 1957 року кримська агентурна мережа по лінії українських націоналістів складалася з 71 агента та 1 резидента. На територію півострова прибули: з Тернопільської області: агенти «Кірічний», «Іванов» та «Зелений»; з Рівненської: «Стукар», «Соловей» та «Земляной»; з Дрогобицької: «Любомир», «Надя» та «Козак»; з Станіславської (Івано-Франківської): «Богдан», «Берега» та «Амурський»; з Львівської: «Яструб» та «Щербатий».

Із прибуттям нових груп переселенців, у розробку КГБ потрапляли нові особи. Так, «оперативної уваги» заслуговував колишній кушований СБ ОУН Михайло Гладій («Кіт»), який протягом 1946-1955 років був ув'язнений. Після його прибуття до Криму співробітники КГБ підшукували агентуру для розробки Гладія, паралельно замовивши собі його слідчо-судову справу для ознайомлення.

Сводный отчет										Сводный отчет										Сводный отчет									
в т.ч. в 1957 г.										в т.ч. в 1957 г.										в т.ч. в 1957 г.									
Листопад	Декабрь	Январь	Февраль	Март	Апрель	Май	Июнь	Июль	Август	Сентябрь	Октябрь	Ноябрь	Декабрь	Январь	Февраль	Март	Апрель	Май	Июнь	Июль	Август	Сентябрь	Октябрь	Ноябрь	Декабрь	Январь	Февраль	Март	Апрель
10	7	10	20	12	12	8	1	1	1	1	10/21	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

Звітуючи про роботу Управління КГБ Кримської області за 1957 рік, чекісти зауважували, що у порівнянні з 1956-м роком оперативна база по лінії ОУН значно зросла. Якщо у 1956-му колишніх оунівців, які приїхали на територію Кримського півострова після звільнення з таборів, було встановлено 40 осіб, то у 1957-му – 227. Зрозуміло,

що це позначилося й на збільшенні кількості справ, які перебували у розробці. Станом на 20 грудня 1957 року в роботі було 14 справ-формулярів, 4 справи попередньої оперативної перевірки та 1 розшукова справа.

Серед таких справ була й справа-формуляр на 29-річного Казимира Мединського, уродженця Львівської області, на той час – працівника колгоспу «Завести Ільча» Червоноперекоського району. З 1944 по 1947 роки Мединський був учасником повстанського відділу, а серед здійснених особисто ним акцій згадувався терористичний акт проти інструктора районного комітету комсомолу Зборівського. У травні 1948 року Мединський був заарештований та засуджений Військовим Трибуналом до 25 років таборів. Достроково звільнений у 1956-му.

З табору повернувся до місця народження й намагався встановити зв'язки із колишніми учасниками націоналістичного підпілля, які також повернулися з ув'язнення. Через це львівськими КГБ-істами на нього було заведено справу-формуляр. Ця справа «перекочувала» до Криму, куди Мединський прибув як переселенець весною 1957 року. Тут, для активізації розробки, чекістами в якості агента було завербовано його близького знайомого (отримав псевдонім «Шумов»). Разом з «Шумовим» Мединський прибув на півострів із Львівщини, обоє працювали у колгоспі. Сам новозавербований агент раніше був «бандпособником», через що засуджений до таборів, звідки був звільнений 1956 року. Серед іншого, «Шумов» вказав КГБ-істам на близького знайомого Мединського, Зубика, який також вивчався на предмет вербовки в якості агента.

У колгоспі імені Чкалова Червоногвардійського району проживав Лук'ян Кухарчук, який також розроблявся за справою-формуляром. Уродженець Тернопільщини, він під псевдо «Шпак» перебував у повстанському відділі «Максима». У 1946 році був засуджений до 25 років таборів, а 1956-го достроково звільнений. Повернувся додому, де його одразу ж «обсіли» агенти КГБ «Іванов», «Парамонов» та «Орел». Вони й доповідали кураторам, що Кухарчук висловлює наміри відновити націоналістичну діяльність. Через це тернопільськими КГБ-істами на нього було заведено справу-формуляр, яка після переїзду Кухарчука до Криму була передана до місцевого УКГБ.

Серйозно побоюючись, що Кухарчук на території півострова намагатиметься створити осередок націоналістичного підпілля, співробітники КГБ завербували з його найближчого оточення агента, який отримав псевдонім «Кудин». Останній був уродженцем Тернопільської області, мав судимість за співпрацю з німцями.

У жовтня 1957 році співробітникам КГБ вдалося встановити у Сімферополі уродженця села Тригузне Солонянського району Дніпропетровської області Бориса Вороніна, на той час – студента 1 курсу Кримського медичного університету.

За даними дніпровського історика Дмитра Куделі, Борис Воронін (у нього – Ворона) мав псевдо «Юрко Ворон» і був провідником ОУН Солонянського району, пізніше керував групою, яка направлялася в УПА. Ця ж інформація знайшла своє відображення у доповідній КГБ. З того ж документу дізнаємося, що Воронін привозив до Солонянського району націоналістичну літературу й особисто займався створенням оунівської мережі по району. Пізніше – перебував у відділі групи УПА-Південь, був ад'ютантом у Омеляна Грабця («Батька»), заступник керівника Вінницького обласного проводу ОУН. У травні 1945 року Воронін був засуджений Військовим Трибуналом Дніпропетровської області до розстрілу. Смертну кару пізніше замінили на 20 років каторжних робіт.

ЛОКОМОТИВ ВІДНОВЛЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

4 березня виповнюється 35 років (4 березня 1989 року) від дня створення Українського історико-просвітницького товариства «Меморіал»

Кінець 1980-х років ознаменувався послабленням репресивного апарату ССРСР у зв'язку із проголошенням у 1985-му новим генеральним секретарем ЦК КПСР Михайлом Горбачовим курсу на перебудову. Із таборів та спецпоселень для «політичних» почали повертатися дисиденти, ув'язнені за незгоду з політикою тоталітарного радянського режиму.

У 1987 році в рамках діяльності московського клубу «Перебудова» виникла перша ініціативна група «Меморіал». Наступного року, з ініціативи відомого дисидента, академіка Андрія Сахарова, подібні групи почали ство-

рюватися в багатьох великих і малих містах ССРСР. Головним завданням «Меморіалу» було відкриття правди про репресії радянських каральних органів, підтримка дисидентів, правозахисна діяльність.

Перше засідання української ініціативної групи «Ме-

моріалу» відбулося в Києві 8 грудня 1988 року в «Будинку кіно». А вже 4 березня 1989 року в тому ж приміщенні відбулась установча конференція, на якій був прийнятий статут та обрані керівні органи Українського історико-просвітницького товариства «Меморіал». У перші роки діяльності організації мала сім співголів, а з 1993-го понад 20 років її очолював Лесь Танюк. З квітня 1991 року «Меморіал» офіційно носить ім'я Василя Стуса.

За короткий час до лав організації вступило близько 360 тисяч осіб із числа репресованих, їхніх нащадків та

членів їхніх родин. «Меморіал» був одним із організаторів перших «чорнобильських» мітингів, ініціатором пошукових робіт щодо з'ясування місць масових поховань жертв політичних репресій, акцій за легалізацію УГКЦ та відновлення УАПЦ. Члени «Меморіалу» згодом стали організаторами екологічної асоціації «Зелений світ», Товариства української мови імені Тараса Шевченка, Народного руху України, деяких політичних партій. Під тиском «Меморіалу» 17 квітня 1991 року Верховна Рада УРСР прийняла Закон «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні».

«Меморіал» доклав багато зусиль для повернення пам'яті про трагедії українського народу (Голодомор та політичні репресії), правди про боротьбу УПА, поновлення в правах дисидентів, гідного пошанування пам'яті репресованих діячів культури, літератури й науки. З травня 1989 року «Меморіал» проводить у Биківнянському лісі під Києвом ушанування похованих тут сотень тисяч жертв НКВД, організовував експедиції на Дні пам'яті жертв репресій в урочище Сандармох та на Соловки.

За матеріалами Українського інституту національної пам'яті

КГБ ПРОТИ БАНДЕРІВЦІВ У КРИМУ, ДРУГА ПОЛОВИНА 1950-Х РОКІВ

→ Закінчення з стор. 5

Побоюючись того, що Воронін може відновити націоналістичну діяльність і намагатиметься у Криму створити підпільну групу, його було взято під агентурний нагляд. До цієї розробки підключили також агента «Льошина», який був однокурсником Вороніна. Крім того, розглядалося питання додаткового вербування ще одного однокурсника з медичного закладу вищої освіти, уродженця Херсонської області. Паралельно з цим підшукувався прийнятний привід для відрахування Вороніна з навчального закладу.

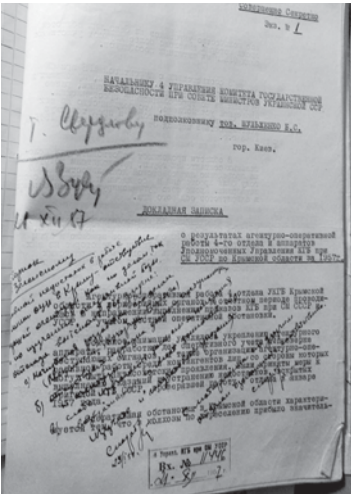
Серед тих, хто у 1957 році потрапив «на олівець» співробітникам Кримського обласного УКГБ, також був уродженець Львівської області Григорій Палій. У 1944 році, унікаючи мобілізації до Червоної армії, він приєднався до відділу УПА сотника «Яра», отримавши псевдо «Орлик». У 1946 році був заарештований й засуджений на 15 років таборів, однак звільнений раніше терміну, у 1956-му. За даними агента «Ольги», Григорій Палій після повернення з ув'язнення на Львівщину мав намір відновити підпільну діяльність. На початку 1957 року він виїхав до Криму, оселився у Воїнці Красноперекіпського району.

Від інформаторів («довірих осіб») Мірошніченко та Моторного, КГБ стало відомо, що Палій активно листується з особами, які проживають за межами Криму, зокрема з братом, що мешкав у Канаді. Також повз увагу КГБ-істів не пройшов той факт, що він мав дружні відносини з переселенцем із Львівщини Миколою Вой-

цехівським. Не знайшовши на останнього негативних для себе матеріалів, співробітники КГБ завербували його в агентурну мережу під псевдонімом «Воронів» і відправили на розробку Палія та інших уродженців Західної України, які проживали у Криму, а раніше були засуджені за участь в ОУН й УПА.

Під пильним наглядом КГБ перебувала також жителька Керчі, уродженка Полтавської області Анастасія Булига (вона ж Ольга Котенко). У 1942 році її з Полтавщини везли разом з односельчанами до Німеччини. На станції Перемишль Булизи вдалося втекти й дістатися до Тернопільщини. Від 1943 року – в ОУН, була слухачем військових курсів, після чого в районі Малих та Великих Дедеркал та навколишніх сіл була підрайонною, працювала з молодими дівчатами, навчаючи їх топографії та військової справи. Пізніше забезпечувала функціонування зв'язкових ліній. Співпрацювала з провідниками «Вербою», «Руссю» та «Морозенком». Під час переходу фронтів займалася, у тому числі, забезпеченням переходу відділів УПА на територію Хмельницької області. Разом із відділом «Ясеня» переходила на Хмельниччину та Вінниччину.

Під час арешту намагалася приховати інформацію про себе, назвалася прізвищем односельчанки, яка перебувала на роботах в Німеччині – Ольгою Котенко. 25 лютого 1945 року Військовий Трибунал військ НКВД Кам'янець-Подільської (Хмельницької) області засудив Анастасію Булигу до розстрілу. 20 березня 1945 року розстріл було замінено 20

роками каторжних робіт з ураженням у правах на 5 років. 16 червня 1956 року з табору була звільнена, переїхала до Керчі, де проживала її рідна сестра.

Наявність в оперативній базі такої фігури спонукала співробітників КГБ до активізації роботи. Зокрема, станом на червень 1957 року було заплановано завербувати агента за місцем проживання Булиги та взяти в агентурну розробку її сестру Ульяну. Крім того, уся кореспонденція сестер бралася на перлюстраційний контроль. Збираючи далі інформацію про її минулу діяльність, готувався запит на Полтавську область для отримання даних про життя Булиги за місцем народження (до вивезення у Німеччину). На територіальні органи КГБ Тернопільської області та на периферію направлялися запити щодо уточнення діяльності Анастасії Булиги на їх території. Ще один запит було направлено до табору, де відбувала присуд Булизи для з'ясування того, чи проводила вона в таборах антисоветську діяльність.

Наприкінці 1957 року кримські КГБ-істи доповіли до Києва, що протягом року в Анастасії Булиги, під

виглядом чоловіка, проживав Василь Павлик, уродженець Івано-Франківської області. Перевіркою було встановлено, що Павлик належав до ОУН, перебував у підпіллі. 1946 року був заарештований й засуджений. Присуд відбув повністю. «Характер зв'язків» Булиги та Павлика мала з'ясувати довірена особа місцевого КГБ Рижкова. Крім того, для більш активної розробки колишньої функціонерки підпілля ОУН готувалося вербування нового агента.

Справа-формуляр на Михайла Голубовича була заведена ще у 1956 році Станіславськими (Івано-Франківськими) КГБ-істами, а після його переїзду до Чорноморського району Кримської області, передана до регіонального управління. У справі-формулярі містилася інформація, що Голубович у 1944 році приєднався до повстанського відділу «Летуна», отримавши псевдо «Чуприна». У серпні 1945 року він був затриманий МГБ і дав згоду на співпрацю з радянськими органами державної безпеки. Однак про факт вербування повідомив кушового провідника ОУН «Сердюка» й в подальшому лише дезінформував чекістів.

Заарештований 1947 року, засуджений на 8 років таборів. У 1954 році звільнений і відправлений на спецпоселення до Омська. Там він познайомився із своєю майбутньою дружиною Сусанною, яка також відбувала присуд за участь у підпіллі ОУН. Виїхавши з території Росії, подружжя недовго жило на Івано-Франківщині й перебралося на Кримський півострів.

У матеріалах на Голубовича, які отримали кримські

чекісти, окрім фактів його перебування у підпіллі на Західній Україні, також містилися дані про участь у таборному націоналістичному підпіллі та багато неперевіреної інформації про зв'язки з іншими засудженими. Інформації, яка не ставилася остаточно під сумнів, було мало, оскільки забезпечити Голубовича щільною агентурою до того часу не було можливості. Відповідно, для активізації розробки, у Криму було вироблено план заходів, який передбачав створення мережі довірених осіб та агентів з найближчого оточення Голубовича. Крім того, вся його вхідна-вихідна кореспонденція була взята на перлюстраційний контроль. В черговий раз переглядалися документи минулих років, у яких КГБ-істи хотіли віднайти осіб з його оточення, або вже завербованих в агентурну мережу, або ж тих, кого можна було залучити до розробки Голубовича. Особливої уваги, на думку кримських чекістів, заслуговували матеріали з Карагандинського табору, де він відбував термін.

Попри розроблені плани, принаймні у 1957 році, отримати нову перевірену інформацію про минулу діяльність Голубовича не вдавалося. Не мали співробітники Кримського УКГБ даних і про його можливу тогочасну діяльність щодо створення організованого підпілля чи одиночні антирадянські дії у Криму. Не в останню чергу це було пов'язано із тим, що так і не вдалося підключити до розробки агентів.

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проекту "Повернута спадщина"

BCU Financial

Кредитова Співка Будучність

Сторінка спонсорована Кредитовою Співкою Будучність BCU Financial. Березень 2024.

1 (416) 763-8914 | bcufinancial.com

ГОСПОДАРСЬКІ ВІСТІ

Життя сповнене невизначеностей. Страхування існує для того, щоб захистити життя, здоров'я, майно та інші активи та пасиви від цих невизначеностей і звести будь-які збитки до мінімуму. Незалежно від того, чи є ви власником будинку, бізнесу, чи просто прагнете захистити найдорожче — своє здоров'я та спокій близьких, ви завжди можете знайти той вид страхування, який підходить саме вашій унікальній ситуації.

Страхування житла

Ці поліси розроблені для захисту власників будинків та орендарів та пропонують всеосяжне покриття для вашої власності та особистих речей від таких втрат, як пожежа, ураган, потоп, вандалізм, крадіжка та багато іншого. Такі поліси також зазвичай включають покриття відповідальності та захист від крадіжки особистих даних, забезпечуючи повний захист.

Страхування автомобіля

Залишайтеся у безпеці на дорозі з планами страхування автомобілів. Вони забезпечують покриття для вашого транспортного засобу у випадку аварій, зіткнень, крадіжок, пожеж та інших втрат. Такі поліси зазвичай також включають покриття відповідальності та захист у разі отримання травм у аварії.

Страхування бізнесу

Захистіть свою діяльність за допомогою рішень для страхування бізнесу. Існують варіанти покриття від широкого спектру зобов'язань та ризиків, забезпечуючи захист активів вашого бізнесу та його безперебійну роботу. Страхування бізнесу існує для того, щоб ви могли зосередитися на розвитку вашого бізнесу замість того, щоб переживати за безпеку активів.

Страхування здоров'я та стоматології

Медичні плани забезпечують ваші потреби у сфері здоров'я та стоматології. Ці поліси покривають рецептурні ліки, стоматологічну чистку та обслуговування, ортодонцію, розміщення в палаті в лікарні, догляд за зором та парамедичні послуги, які не покриваються провінційними планами.

Страхування подорожей

Плануєте подорож за межі провінції чи країни? Поліси страхування подорожей покривають вартість несподіваних та невідкладних медичних витрат, поки ви знаходитесь закордоном. Подорожуйте з впевненістю, знаючи, що ви захищені від будь-яких непередбачених медичних надзвичайних ситуацій.

Страхування життя кредиторів

Забезпечте майбутнє своїх близьких за допомогою полісів страхування життя. Цей вид страхування гарантує, що ви залишите тривалу спадщину та надасте фінансову підтримку вашій родині та близьким у разі вашої смерті. Подаруйте собі спокій, знаючи, що про ваших близьких будуть піклуватися.

У BCU Insurance ми прагнемо бути вашим надійним партнером у захисті того, що для вас найцінніше. BCU Insurance пропонує широкий спектр страхових продуктів, які мають за мету забезпечити вас спокоєм і фінансовою безпекою. Забезпечте своє майбутнє сьогодні та відчуйте спокій, який приходить із всеосяжним страховим покриттям. Відвідайте наш веб-сайт або зв'яжіться з нами, щоб дізнатися більше про наші страхові рішення.

Примітка: Страхування майна та відповідальності здійснюється через KMI Brokers Ltd.

Забронюйте зустріч із командою
BCU Insurance вже сьогодні!

416-763-8902 | www.bcuinsurance.com

BCU Financial

Кредитова Співка Будучність

ANNUAL
GENERAL
MEETING

TUESDAY

APRIL 23

6:00PM

OLD MILL TORONTO

21 Old Mill Road

CAFÉ UKRAINE - OTTAWA

913 Carling Ave

RSVP BY APRIL 8

To RSVP visit, www.bcufinancial.com

BCU MEMBERS WHO WISH TO SERVE

BCU Members are invited to submit an application for nomination, in accordance with the Credit Union's By-Laws, outlining qualifications, community involvement, and reasons for wishing to serve on the Board. Applications will be accepted for 3 positions on the Board for a 3-year term.

The Nominating Committee is looking for the following Director competencies: Leadership; Financial Literacy; Audit, Risk Management, and Compliance; Credit Union Operations; Corporate Governance; Strategic Planning.

Applications may be obtained at www.bcufinancial.com. Applications must be submitted by Friday, March 22, 2024, to the attention of Bohdan Leshchyshen, Chair Nominating Committee, BCU Financial, bohdan.leshchyshen@bcufinancial.com.

CONSERVATIVES WILL ALWAYS
SUPPORT UKRAINE

- ✓ Conservatives negotiated the original **Canada-Ukraine Free Trade Agreement**
- ✓ Conservatives called on the Trudeau government to **give 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine**
- ✓ Conservatives launched **Operation UNIFIER to train Ukrainian troops**

Slava Ukraini!
Heroyam Slava!

Слава Україні!
Героям слава!

SHANNON STUBBS
LAKELAND

SHANNON.STUBBS@PARL.GC.CA • SHANNONSTUBBS.CA • 780-657-7075

PIERRE POILIEVRE
LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

LET'S BE CLEAR THIS IS NOT
PUTIN'S WAR, THIS IS
RUSSIA'S WAR

Yaroslav Broda, President of Edmonton UCC speaking at the commemorations of the tragic second anniversary of the full scale invasion of Ukraine.

Joining communities around the globe, Edmonton's Ukrainian community marked the tragic second anniversary of russia's full scale invasion of peaceful Ukraine on February 24, 2024. Approximately 2000 people, gathered at the Alberta Legislature grounds to commemorate the genocide being perpetrated against the Ukrainian Nation. This important event was organized by the Edmonton Branch of the Ukrainian Canadian Congress (UCC) in co-operation with the Ukrainian National Federation, Edmonton Branch and the Alberta Provincial Council of the UCC.

Edmonton UCC President Yaroslav Broda thanked everyone for standing with Ukraine, including various elected

officials. The Nove Zhyttia Choir under the direction of Oleksandra Hryniuk who performed the Canadian and Ukrainian National Anthems opened the program. A moving prayer for Ukraine was delivered by Archpriest Cornell Zubritsky, Dean of St. John the Baptist Ukrainian Orthodox Cathedral in Edmonton.

In further remarks, Broda said "Russia has been at war with Ukraine for 3,656 days. Just over ten years have passed since unmarked russian soldiers--little green men--appeared in Crimea, Donetsk and Luhansk, sparking a slow motion, simmering conflict until Russia's full-scale invasion on February 24, 2022, when it boiled over 730 days ago. It became a full-scale genocide. For 730 days russian soldiers have been committing unspeakable atrocities against Ukrainians including executions, tortures, rape, mass murder. This scale of war has not been seen World War II."

Broda reminded the crowd "Let's be clear this is not putin's war, this is russia's war. In February while 5,000 people rallied against the war, 200,000 sang and danced in a soccer stadium in Moscow in support of the war. putin did not slaughter civilians in Bucha, Irpin, Mariupol, russian soldiers did. Hundreds of thousands of soldiers from every corner of the russian fed-

➡ Let's.... page 9 HU

LET’S BE CLEAR THIS IS NOT PUTIN’S WAR, THIS IS RUSSIA’S WAR

From page 8 HU

eration. Just today, the Canadian government committed \$3 billion in military and financial aid to Ukraine. For this we are thankful. Canada must continue to be a leader among allies in supporting Ukraine. Ukraine’s fight is all of our fight. Ukraine must be victorious today to prevent a future conflict in Europe. If Russia is not defeated today it will guarantee a wider war in Europe in the future. Ukraine must be given the tools it needs to achieve to complete victory to achieve a just peace. The cost of inaction will be immeasurably greater.”

Broda continued, “The UCC calls on the Government of Canada and our allies to supply Ukraine with air defense, long range artillery, ammunition, planes and tanks. Furthermore, we call on the Government of Canada to designate the Russian Federation a state supporter of terrorism and to expel all Russian diplomats from Canada. Finally we call on the Government of Canada to seize all sanctioned Russian assets and provide them to Ukraine, so we can continue to fight.

President of the Alberta Provincial Council of the UCC, (UCC-APC) Orysia Boychuk stated in her greetings “the world is facing the biggest threat of global peace and security since WW II. It is imperative that we keep the message alive, that Russia continues to wage this brutal war on Ukraine. 20,000 children have been documented to have been stolen from Ukraine, taken to Russia to be reeducated in camps to remove and annihilate their Ukrainian identity.” Boychuk thanked the Government of Alberta for signing of a Memorandum of Understanding with the Ukrainian Ministry of Energy and also for a grant of \$80,000 to support English classes for newcomers. Boychuk acknowledged and thanked Prime Minister Trudeau and Deputy Prime Minister Chrystia Freeland for their visit to Kyiv that very day, where they signed a de-

Edmonton City Councillor Tim Cartmell, Sr. Lt Konstantyn Bilous, Ukrainian Armed Forces, Orysia Boychuk Pres. UCC-APC, Consul General of Ukraine, Aleksandr Danyleiko, M.P. Randy Boissonnault, M.P. Ziad Aboultaif with assistant, Yaroslav Broda, President Edmonton UCC.

fense cooperation agreement with President Zelensky in which Canada commits to providing \$3 billion of financial and military aid to Ukraine.

Flags of other peoples were scattered amongst the blue and yellow, including flags of Belarus, Free Iran and the Crimean Tatars. Broda noted that Edmonton’s iconic High Level Bridge over the North Saskatchewan River along with other buildings in downtown, would be illuminated in blue and yellow colours in honour of the sacrifices made in the war in Ukraine.

Consul General of Ukraine Oleksandr Danyleiko spoke eloquently about the tragedies visited upon the Ukrainian Nation in the last ten years of war. He said, “Despite centuries of oppression, terror and countless acts of genocide Ukrainians still stand, we are still alive and still fighting, we are strong. We are fighting for our land, we are fighting for our survival. But actually, we are fighting for freedom in the whole world because if we fail, if we fall under this Putin invasion he will go further. There will be no safe place in the world because all dictatorships, all the countries who have power can decide to take anything at will, to invade neighbors and destroy another country. So we are fighting now not only for Ukraine, we are fighting for the whole world.” He asked the crowd to remind our partners that the war continues and

to make sure that Ukraine is not forgotten. His painful comment was that the 50,000 newcomers to Alberta cannot become complacent and indifferent to Ukraine just because they are now far away in Canada and preoccupied with their new lives.” Mr. Danyleiko

Display of portraits of fallen war heroes, organized by the Ukrainian National Federation

expressed deep gratitude for the assistance provided thus far, by all levels of government and all Canadians.

Edmonton Centre Member of Parliament Randy Boissonnault spoke on behalf of the Prime Minister and strongly expressed Canada’s support for Ukraine. He acknowledged the horrors the Ukrainian Nation is being subjected to by the unprovoked invasion by Russia. He repeated that the Government of Canada’s support for Ukraine is unequivocal, and that Canada will stand with Ukraine until Ukraine is victorious.

Representing the official opposition Conservatives in Canada’s Parliament were Zaid Aboultaif, Edmonton Manning and Dane Lloyd, Sturgeon River-Parkland. Aboultaif said: “We can only remember the sacrifices every Ukrainian is putting out there in the battlefield to defeat Vladimir Putin and his illegal invasion of Ukraine. So we stand with Ukraine, yesterday, today and in the future and as long as it takes to make the victory against Putin and his illegal

attack on Ukraine’s sovereignty and people. Dane Lloyd underscored that “Canada’s goal is unequivocal – the complete utter victory of the Ukrainian people against the barbarian Russian hordes. Glory to the heroes, God bless you all, God bless Ukraine and may God bring Ukraine victory.”

Jackie Armstrong-Homeniuk Member of the Legislative Assembly of Alberta, Ft. Saskatchewan-Vegreville, Parliamentary Secretary for Settlement Services and Ukrainian Evacuees spoke on behalf of the Government of Alberta. She acknowledged the anguish of the Ukrainian Nation and recognized that nearly 50,000 evacuees who have settled in 205 communities across Alberta are contributing to the tapestry of our society. She hopes welcome, warmth and the stability of Alberta will spark hope for a better future for the newcomers.

ago. Ukrainians did not anticipate a war, because they lived peacefully and felt life was happy. But the enemy came upon us treacherously and now we recall how our trains overflowed with refugees, we recall Bucha, Mariupol and the pain in our hearts has been transformed into rage against the enemy. Two years ago, long lineups appeared in Ukraine, line ups for signing up to defend Ukraine. We repelled the enemy from Kyiv, Odesa, Mykolaiv and other cities. But now is a difficult time, as some are now fatigued and discouraged. But we believe and know that Ukraine will overcome because Ukrainians are strong and brave. We are very thankful to the world, who at first did not have faith in Ukrainians, but when they saw that we persevered, all together they began to help us. In the first place were the Canadians, the government of Canada, and especially, Canadians of Ukrainian ancestry and we can really feel this assistance.” Bilous said now is not the time to slow down the assistance and urged everyone, every day, to do what they can for the liberation and victory of Ukraine.

Members of the Ukrainian National Youth Federation (MYHO) created a large outline of a map of Ukraine with candles in front of the crowd and delivered a poignant, personal reminiscence about February 24, 2022. Portraits of many fallen heroes were displayed on a visual backdrop showing the devastation of the war, followed by playing the heartrending folksong Plyve Kacha that has come to symbolize the pain of loss of innocent lives in war.

Over \$5500 were raised through donations at the commemoration with funds forwarded the Ukrainian World Congress for the Army of Drones Campaign.

Photo and text:
Lidia M. Wasylyn,
Information Officer
League of Ukrainian
Canadian Women,
Edmonton Branch

Candle light outline of map of Ukraine organized by the Ukrainian National Federation

About 2,000 people attended the commemoration of the tragic second anniversary of the full scale invasion of Ukraine at the Alberta Legislature grounds.

VICTOR RUD

CAN THE WEST GROW UP?

A century ago, Ukraine's integration with the West was refused. Brushing off Ukraine's warning about Russia's impending assault against the West, Woodrow Wilson's "Fourteen Points" of freedom and self-determination were myopically denied for the largest country in Europe. The U.S. reneged on contracted aid to Ukraine, and its participation at the Paris Peace talks was forbidden. Western pusillanimity and greed facilitated Moscow's slaughter of millions. And not just in Ukraine. In a generation's time, the West scarcely dared to breathe lest an air current waft over The But-

ton. Today's seeming commitment to Ukraine's integration with the West will fail catastrophically-for Ukraine and the world – unless (a) the West gets serious and hugely ramps up aid to Ukraine, for the purpose of (b) pulling the "international order" back from the brink. That means (c) Ukraine's recovery of its sovereignty pre-2014. And that will not happen without (d) a brutally honest self-assessment of Western culpability in the growing cataclysm.

With exceptions, most notably those nations who have experienced the reality of Russian conquest, the West continues to suffer from the naivete and low frustration level of a child. Innocence is endearing for a toddler, but even a child grows up, learning from its experience. But we want none of that. We are self-inoculated against the lessons that that experience teaches us, and our predictive capacity is therefore exactly zero. We also pay no attention to our attention deficit disorder. Add to it glaring hypocrisy, a criminal compulsion to appease, political prostitution, corruption of our institutions and failure of political will. There never has been, nor can there be, any "strategy" under such circumstances.

Too strong?

Ukraine's recoupment of independence in 1991, was the tombstone for the USSR, regaining global primacy for the U.S. and the West, generally. Washington adroitly pivoted, taking unabashed credit for something it never sought (the dissolution of the USSR), ensured by something it actively opposed (Ukraine's independence). Where are we today? In 2004, a top U.S. Russia expert argued, stop criticizing Putin and start helping him. In 2021, seven years after Russia's invasion, occupation and annexation of Ukrainian territory, the Biden administration's Interim Global Security Guidelines mentioned Ukraine exactly zero times.

More fundamentally, the West has neither deterred Russia nor stopped nor reversed its conquests. To the exact contrary, Russia has deterred the West. At issue are not "just" invasion, occupation and annexation, but the destruction of a nation where its genocide has never been so clearly and repeatedly stated and that we are obligated by international law to prevent and punish.

NATO is the greatest military alliance in history, comprising of three nuclear powers, with nearly a billion people and

roughly half the world economy. Now add the non-NATO countries that are part of the democratic West and we have almost 2/3 of the global economy. Russia has only half the population of the U.S., and other than energy has nothing to offer, whether in terms of values or principles, or goods, services, human capital, or innovation. It can't produce a frying pan to compete with China. But it has wielded the very "rules-based international order" to shatter that same order and that gives meaning to the very idea of a "democratic West" in the first place. Why can we develop Facebook, LinkedIn, Twitter, Instagram, Snapchat, etc., but are hopelessly inept in preventing Russia from high jacking it all to implant malware into our cerebral cortex? It's not any lack of technical prowess on our part. Now add the lessons this teaches global tyrants.

The record of Western incoherence and strategic witlessness goes back further. Without even looking at the record prior to 1991, after the USSR imploded why didn't the West seek a demilitarized and decommunized Russia, but instead reinforced its economy and military? Andrei Kovalev was crystal clear: "It was under Yeltsin that the foundations for a new Russian imperialism were constructed." Why didn't we secure the independence of the erstwhile republic that ensured the dissolution of the USSR? We instead stripped Ukraine of its nuclear arsenal to better ensure that Russia would be the sole nuclear power so we would not have a "Yugoslavia with nukes." Someone forgot that it was Moscow that had pushed the world to the brink of nuclear incineration. Today, instead of mutual deterrence we have unilateral nuclear blackmail.

On December 20, 1999, Putin went to Lubyanka, the secret police headquarters, to celebrate the birth of the Cheka. The next day he held a reception in the Kremlin for Stalin's 120th birthday. We yawned. How about a former Gestapo officer heading up a resurgent Germany and reviving Hitler? Instead, Western leaders competed in a stampede of self-induced rapture to pay homage to Putin. This was as he was, with true Stalinist sadism, obliterating Chechnya despite a "Peace Treaty" between the Russian Federation and Chechnya. Putin also repeatedly decied the fall of the USSR. We remained catatonic.

Remember Georgia? Our demand that "Georgia's sovereignty and territorial integrity must be respected" promptly degenerated into happy talk, with a "reset" rewarding Russia's for its dismemberment of the victim. Little wonder Moscow was energized, yet we were now surprised by the resulting 2014 invasion of Ukraine. Again we whistled past the graveyard, endlessly reminding Russia (as if it didn't know) of its obligations, calling upon, warning, condemning, not tolerating, being loud and clear, making clear, clarifying, declaring as unacceptable, demanding, insisting, closely monitoring, taking note, affirming, reaffirming, demonstrating, meeting, conferencing, resolving, being committed, reiterating our conviction, remaining steadfast, send-

ing a message, calling for restraint, standing firm, standing with, standing behind, standing alongside, urging, encouraging, expressing concern, utmost concern, grave concern. In the meantime, the West effectively imposed an arms embargo against Ukraine. It was an encumbrance for 2022.

Why have we been massaging sanctions for a full decade? Wasn't 2014 enough? Why are Russian ships allowed to continue visiting ports? We reprogram the technology restricting the range of weaponry provided Ukraine. Simultaneously, Russian, and Iranian, Chinese and North Korean war material and weaponry is stuffed with Western technology (no range limitations) and is increasingly pulverizing Ukrainian cities and human beings. And it's not as if we don't know. That makes the West an active participant in genocide. (And so much for President Bush's sophomoric celebration of "working together [with Russia] in Iran and North Korea.") And why do we demand as a precondition for increased – even continued aid to Ukraine the existence of the very circumstances that that support is intended to achieve – "progress," "winning" – but then argue the absence of those circumstances as the reason to deny the aid?

Today, we're self-deterred, paralyzed over a possible "war with Russia." [Former U.S. National Security Advisor Stephen Hadley said at the time, "Are we prepared to go to war with Russia over Georgia?"] We can only imagine the Kremlin's reaction upon learning that sniper training was denied for Ukrainians because it was "lethal" and therefore "provocative."

Western caution (reasonable enough ... to a point) long ago crossed the line

into complicity. Why do we assess the risk and danger of "WWII" as greater than the certainty and danger of that fear institutionalizing nuclear blackmail globally? Putin is not afraid of escalation, but we are, though he is the aggressor, the war criminal. Our nervous tick today is the same as it was in 1991, when we were paralyzed by the possibility of a "Yugoslavia with nukes." Now is better? Our sagacity on this point competes with our foresight in supporting and elevating communist China a few decades before.

As Ukraine does NATO's job for it, NATO has gutted mutual deterrence and disassembles NATO's credibility about "defending every inch" of territory. Why wouldn't NATO be afraid of WWII and nukes in defending, say, Luxembourg, but not the largest country in Europe? How can one NATO member, Turkey, block Ukraine's transport into the Black Sea of two minehunter vessels donated by another NATO member, Great Britain? Why has NATO failed to act on its own strategic concept of stopping conflicts threatening the security of its member states? Moreover, why have we ignored the nuclear threats coming from Russia's waging war in a country of 15 nuclear reactors?

The West evidently still has not comprehended how hypocrisy destroys deterrence credibility. We lecture endlessly about the rules-based order but simultaneously endorsed the Minsk Protocols that negated that very order by imposing sovereignty limitations on the victim, not the invader. Today, we increase the same specter ... that Ukraine surrender territory [and the humanity on it], when it is Russia that is to surrender territory to Ukraine as a security buffer. This is

Can...page 3 UE

January 29, 2024

Office of the President
Ucrainica Research Institute
9 Plastics Avenue
Toronto, Ontario M8Z 4B6
Canada

Dear Sir or Ma'am:

The administrative offices of the United States Military Academy Library at West Point have received the material listed below:

- Romanyschyn, Oleh and Orest Steciw, *Holodomor: The Ukrainian Genocide 1932-1933*, Toronto, Canada: Ucrainica Research Institute, 2020

We will forward this material to our collection development staff for review. Per United States Army and Internal Revenue Service regulations, gifts to the United States Military Academy Library are unconditional; we cannot provide appraisal or financial documentation relating to gifts-in-kind.

On behalf of the cadets, faculty, and staff of the United States Military Academy, I am most grateful to you for the kind generosity and thoughtfulness shown through this gift. We regularly rely on gifts-in-kind and direct funds from donors to provide outstanding academic research collections in support of the mission of the United States Military Academy.

Sincerely,

Christopher D. Barth
Associate Dean
Director of Libraries and Archives

United States Military Academy Library
758 Cullum Road
West Point, NY 10996

GENOCIDE OF UKRAINIANS IS REASONABLE, PUTIN TELLS TUCKER CARLSON

Man with 12 million followers airs genocidal speech of Russian dictator invading Ukraine

By BOHDAN BEN
09/02/2024
Euromaidan Press

Imagine the British Prime Minister saying today that the US is an artificial state because its war for independence was arranged and sponsored by France and that, in reality, the US was always part of the UK and should remain so. And all who disagree are Nazis and should be “denazified.”

This is precisely the logic Putin uses regarding the history of Ukraine to justify his current war to eradicate Ukraine’s independence and everything Ukrainian. Only the role of France in his propagandist narrative is assumed by Poland. At the same time, Ukraine is constantly described as “part of Russia,” subversively used as a weapon against the “Motherland” by Poles, later by Austria, and now by the USA.

For contemporary Europeans and Americans, such reasoning could seem funny or insane. For Ukrainians, it is, too, but its rhetorical implications are grave.

Russia has already committed a genocide of Ukrainians in the 20th century, killing thousands of intellectuals in the repressions of the 1930s and conducting the Holodomor famine in 1932-1933, which took the lives of at least 3.9 million Ukrainians.

Similar repressions and social engineering policies are taking place now while Putin speaks about so-called “historical justice.” Putin’s claims should be treated as severe intentions, even if they are insane. Many Russians do believe in them and are effectively implementing the outlined policy by fighting against Ukraine.

At the very beginning of the 2-hour interview with ex-host of American Fox News, conservative media personality Tucker Carlson, Putin rejected his claims made on 22 February 2022 that Russia allegedly attacked Ukraine, fearing NATO expansion. Instead, he referred to his historical narratives to explain why Russia attacked Ukraine: to “restore historical justice.”

Putin spent almost 30 minutes describing his parallel version of history, starting from the 9th century until the collapse of the USSR. Tucker allowed this monologue to go on uninterrupted, airing it to his 12 million X (twitter) followers. 15 hours after publication, it had 110 million views.

Putin acted in perfect accordance with the KGB playbook, mixing true historical facts with blatant lies and ignoring 90% of Ukrainian history related to Ukrainians themselves.

Particularly, he listed states that at some point controlled some parts of Ukrainian lands: Russia, Poland, Austria, Hungary, and Romania, repeating his genocidal mantra that Ukraine is not a real state.

However, he stayed mum about each and every manifestation of Ukrainian agency throughout nearly a millennium.

There was no word about the states that the predecessors of modern Ukrainians created in the 12th, 17th, and 20th centuries and how they fought for their independence.

Neither did Putin mention the proto-Ukrainian Kingdom of Galicia–Volhynia, which existed in the west of Ukraine from 1199 to 1349, or the Cossack state, which existed as an independent Zaporizhzhian Host in Ukraine’s south from 1556 until 1775, and as an independent state in central Ukraine briefly in the 17th century.

Nor did he consider the Ukrainian Republic, which struggled for its independence from 1917 until 1921, fighting against the Russian Bolsheviks and the Russian royalist White Army.

Neither did he mention Carpathian Ukraine, proclaimed in 1939, and Independent Ukraine, proclaimed in 1941 and supported by the at least 100,000-strong Ukrainian Insurgent Army, which operated in Soviet-occupied Ukraine during WWII and until 1953. Or the Ukrainian dissidents who perished in Siberian Gulags for the idea of an independent Ukraine during Soviet times, or the 90.32% of Ukrainians who supported Ukrainian Independence during

the referendum in 1991.

The list goes on and on.

He failed to mention the distinct Ukrainian culture and language shared by 85% of Ukrainian citizens, 78% of whom identified themselves as ethnic Ukrainians according to the 2001 census.

He said 90% of Ukrainians spoke Russian in 1990, which is blatantly false. Despite 70 years of Soviet-era Russification and anti-Ukrainian repressions, which were predated by over a century of similar measures during the Russian empire, the regime managed to make only 50% of Ukrainians use Russian as their sole language in the 1990s. This figure dropped to 15% in 2023, with only limited state efforts to support the Ukrainian language after 2015.

Obviously, he didn’t mention contemporary Ukrainians as well, 90.5% of whom say Ukraine must continue defending itself against Russian aggression and can’t cede even currently occupied territories for the sake of an illusory peace agreement.

Speaking about the so-called “denazification” and “liberation” of Ukraine, Putin essentially means getting rid of those 90%.

If Ukraine falls, the majority would flee to the West, while others, who would stay in Ukraine and try to preserve their identity, would be repressed. Finally, the remaining, most pro-Russian part of the population, which would attempt to simply live their private lives, would still be compulsorily mobilized by the Russian army to attack Russia’s western neighbors.

Though insane, these are Putin’s plans, and unfortunately, they are not unique.

This is what happened to the Ukrainian Republic in 1921, during 1932-33 repressions, and during WWII, after the occupation of all of Ukraine by the Soviets.

Putin’s plans are currently being embodied in the occupied territories.

The smaller part of the pre-war population that remained in occupied ter-

ritories was deprived of their right to study in the Ukrainian language, with numerous arrests conducted for so-called “extremism,” should one show the slightest loyalty to independent Ukraine.

Children from occupied territories are being abducted into Russia, forcibly adopted into Russian families, Russified, and made to lose their Ukrainian heritage. On accusation of this war crime, Vladimir Putin is wanted by the International Criminal Court.

At the same time, thousands and thousands of ethnic minorities from the Russian southeast, as well as ethnic Russians, are resettled to occupied Ukraine to change the ethnic balance and leave no chance for a revival of the Ukrainian nation there.

Nearly 60,000 were already mobilized to the Russian army from occupied Crimea, Donetsk, Luhansk, and Zaporizhzhia oblasts of Ukraine, with barrier troops effectively preventing the majority of those “soldiers” from retreating, sending them into so-called “meat attacks.”

Should Putin’s interview be ignored? Yes and no. We don’t have any need to start historical debates with a dictator committing a war of aggression and war crimes. Neither should we take seriously his mad reasoning. But we must consider such narratives as actual plans in a real human mind because any, even the most cruel plan, has the potential to be implemented.

However, one must question the motives of Tucker Carlson, who ventured to Russia to air the unchallenged lies of Putin.

He claimed that he wanted to enable Americans to understand Russia’s view of the war, yet in reality, provided the dictator a free microphone to call for the erasure of the Ukrainian nation.

Whether driven by ignorance or connivance, a man giving a sympathetic ear to the propaganda of a possible war criminal can hardly be called a journalist.

Edited by Alya Shandra

➡ From page 2 UE

not logic. It's the acme of hypocrisy, converting deterrence into an invitation.

Similarly, we endlessly speak of "imposing costs 'on Russia, instead of preventing and reversing Russia's international predation. We simply put a price tag on the “international order.” What does that do to credibility? Why do we honor Russia's veto at the UN when its se at on the Security Council was the result of our own disregard of the very rules for admission of new members? Signaling his contempt for it all, Putin bombed Kyiv on April 28, 2022, as UN Secretary-General Antonio Guterres was in Kyiv the day after a meeting in Moscow with Putin.

Where's “deterrence” in our vocabulary? It's not Business, money, and corruption are. Three successive British Prime ministers looked the other way when Putin murdered a British citizen [Alexander Litvinenko] with a miniature nuclear device, Polonium 210, on British soil. We continue to be awash in Russian petro dollars and money from extortion,

murder, drug and arms smuggling, human trafficking, outright theft, corruption and extortion. Our economic and financial universe has been converted into an endowment fund for yacht builders, journalists, lawyers, hedge funds, bankers, stock exchanges, nannies, investment advisers and real estate agents. (It will be a welcome aberration if the West finally attaches Russia's more than \$300 billion in the West and dedicates it for Ukraine aid.) Russian dirty money, blood money, also buys Western opinion makers, media, think tanks, lobbyists, and aca deme with the same alacrity as sports teams, condominiums in New York. Florida, London and Dubai, and Maybach and Bentleys. They are the anointed ones, the witting and unwitting sales agents that Russia uses to occupy our brain. Each is both the target and the legitimizer.

We are in thrall of putative Russia experts who we can thank for yesterday's assurances. One was that 'Ukraine's se-

curity problem will be solved once Ukraine gives up its nuclear arsenal" Another was “democracy was more likely to come from Moscow than from Kyiv” Now, their dog whistle is “negotiation” ”agreement” and “settlement.” It's an escape tunnel for scurrying away from professional malpractice and genocide complicity, and to maintain tenure. We continue to refuse to believe, to dismiss the warnings and advice of nations who have the experience that we do not and therefore know better than we. They categorically reject the West's paralyzing fear of “escalation” which is the very provocation that catalyzes Russia's predation. They know better than others that an y 'agreement" with Russia is a self-anesthetizing, lethal hallucination.

Growing up means the West understanding how its pathologies are reversing 'never again' into a chimerical 'peace in our time. “We either admit Russia's success in hammering apart the internarial order ...or we don't. We either admit our

failures and frankly admit that our fecklessness has provoked Russia ... or we don't. We either understand that we are being outplayed, outsmarted and outmaneuvered ... or we don't. We either understand the genesis of our global floundering .. or we don't. We either understand the existential threat ...or we don't. We either act on that exigency ... or we don't.

“Freedom is Our Religion,' read the massive banner on the side of a building facing Independence Square in Kyiv a few years ago. "Maybe they (Ukrainians] won't resist, and maybe our problem will be solved; was the valorous declaration of a senior aide to German chancellor Olaf Scholz. Choose.

Victor Rud
Past Chairman
Ukrainian American Bar [Lawyers]
Association
United States
Senior Advisor
Centre for Eastern European
Democracy
United States

ЗВИЧКИ УКРАЇНЦІВ, ЗАГАРТОВАНІ ВІЙНОЮ

Щоб випрацювати звичку, людині необхідно повторювати певні дії або перебувати у тому самому стані від 21 до 66 днів. Чи ж можна звикнути до думки, що ЗАВТРА може НЕ БУТИ? Що спати у ванній — це аби вберегти життя, а підземне метро — передусім бомбосховище?

За 2 роки щоденних агресивних обстрілів українці призвичаїлись до нових правил, про нормальність яких не варто говорити, поки триває війна.

Олена, мама 7-річних близнюків починає свій ранок не з чашки чаю, а саме з моніторингу повідомлень від Генерального штабу ЗСУ про ситуацію на полі бою: поки не переконається, що в повітряному просторі спокійно — не веде дітей у садок. У разі ракетного обстрілу родина ховається у настільки невеликому підвалі, що доводиться обирати, хто цього разу буде тут з дітьми: батьки чи бабуса з дідом. Залишається лише сподіватися, що ракета їх обмине.

За 2 роки агресивного та інтенсивного повномасштабного нападу росії на територію суверенної України, 6-річний Мирон знає, коли звучить сирена, потрібно негайно взяти свій ранець і йти з дорослими до бомбосховища. Там вже звично кожен займає своє місце, хтось моніторить новини, хтось читає книгу, слухає музику, грає в настільні ігри з дітьми.

Стало звичним серед сусідів приносити у сховище запаси води, печива, серветок. Все це залишають до наступного разу, а він може трапитись і того ж дня або й вночі.

Не менше 7 годин на добу має спати людина, однак українці позбавлені такої розкоші, російські ракети летять у сонні будинки саме вночі. Хто не встиг зорієнтуватися — того шукатимуть під завалами.

За 2 роки щоденної агресії росії, 3-річна Оленка знає, що може заснути в своєму ліжечку, однак прокинеться на матрасі в коридорі. Турботливі батьки переносять її сюди, щоб захиститись від можливого вибуху. Просте правило двох стін стало в нагоді українцям.

Тим часом для військової Алли, яка ще нещодавно працювала на радіо, правило двох стін втратило свою актуальність. Часто вона ночує там, де немає жодної стіни: на полігоні чи в траншеї.

Попереду в українців кропітка робота з відновлення знищеної інфраструктури. На сьогоднішній день російські війська зруйнували понад 170,000 будівель по всій країні. Частково або повністю спалені та стерті Маріуполь, Авдіївка, Бахмут, Рубіжне, Попасна та інші.

Владислав, мешканець зруйнованого Ірпеня, розповів, що за перші 23 дні війни російські війська знищили понад 3,000 будинків, але він і його сусіди вже повернулися до свого житлового комплексу. Власники квартир вносили кошти на відбудову будинків, хоча вони знають, що будь-якої миті ворожа ракета знову може їх зруйнувати. Однак, якщо це станеться, "ми їх відбудуємо", — сказав він. "Це наш дім, нам більше нікуди йти".

Якщо ж будинки зможемо відновити, то, на жаль, неможливо повернути загиблих. За даними, озвученими нещодавно президентом України Володимиром Зеленським, загинуло щонайменше 31 тисяча військовослужбовців. Кількість жертв серед цивільного населення за даними ООН перевищила 10,000. Це приблизні цифри, оскільки немає доступу до статистики щодо смертей на окупованих територіях.

Якщо ж говорити про прифронтові території, там ситуація ще скрутніша. Люди в 21 столітті готують на вогнищах, щоб помитися — розтоплюють у відрах сніг, щоб нагріти приміщення — закривають вікна плівкою, на дверні пройоми вішають ковдри, килими, і одягають кілька шарів одягу на себе. До такого важко звикнути, однак люди живуть і не хочуть виїжджати у порівняно спокійні райони. Молоді тут майже немає, залишилися люди старшого віку, кому важко починати життя з нуля на новому місці. Їм і вийти на вулицю буває складно. Оксана з Херсону зізнається: "Коли треба було

Зруйнована квартира зсередини, Ірпінь (березень 2022 р.)

поїхати забрати посылку від волонтерів, то довго стояла і дивилася в небо, постійне відчуття, що там і дрони можуть літати, і на голову щось можуть скинути. Відчуваю себе у постійній небезпеці. Життя завмерло".

В Олександрії двоє дітей. Вона завжди внутрішньо зібрана, очікуючи в будь-яку мить прильоту. Її діти за 2 роки навчені, що речі на вулиці не можна чіпати — аби уникнути мін чи вибухівки. Однак, не можливо всіх уберегти від цього. 6 жовтня 2023 року, пораючись на подвір'ї свого ж будинку, загинув 14-річний хлопець, ненароком зачепивши міну. Це трапилось на Сумщині, яку російські військові постійно обстрілюють з мінометів.

"Ми перестали відкладати важливі справи на потім. Ми перестали планувати на рік вперед. Живемо, наче завтра може не настати", — розповідає Таня. "Потім" — це надто невизначене означення, щось ефемерне. Нині українці відчувають життя тут і зараз. Вони цінують кожна хвилину примарного мирного спокою доки не знавісніє сирена. Навіть зараз, під час війни, українці продовжують планувати весілля, готують їх на найближчий термін, не переносять на невизначений час. Роблять одразу

те, що відчують важливим. Сім'ї не відкладають народження дітей на "після війни". "Зараз я зустрічаю багато вагітних, які додають віри, що життя не зупинити", — каже Таня.

З вірою у перемогу українці звично жертвують на ЗСУ, а також волонтерять. Світлана згадує, що в перші дні війни переживала шок і не розуміла, як діяти. Однак вирішила робити те, що вміє — готувати. Зараз вона вже ліпить вареники не на свою сім'ю, а на цілий підрозділ. Варить суп, смажить відбивні і все у великій кількості одразу передає військовим. "Зараз я весь час в русі. Не можу зупинитися і розслабитися".

До всього можна звикнути, однак українці за ці останні 10 років не можуть змиритися із:

- повідомленнями про загибель дітей і дорослих,
- катуваннями невинних цивільних на окупованих територіях,
- знущаннями над полоненими,
- розстрілами впритул за українську мову та вигук "Слава Україні!",
- загибеллю молодих хлопців і дівчат, які не встигли повноцінно насолодитися життям, не продовжилися у дітях,
- брехнею російських військових, які звітують про знищення клубу творчості дітей чи піцерії як "важливого військового об'єкту",
- викраденням росіянами українських дітей та їхній насильній адаптації в російських сім'ях.

Так колись діяли лише Гітлер та Сталін. Тепер це путін — два в одному, лідер людей, що втратили мораль та гуманність...

Війна в Україні це не реаліті шоу. Це перевірка світу кремлем, як на довго вистачить співчуття та за скільки днів людство ЗВИКНЕ до вбивств українців.

Щоб цього уникнути, Захід повинен надати Україні достатню військову підтримку для рішучої перемоги, яка зміцнить весь демократичний світ.

Лідія Карпенко

Світлини надані авторці свідками подій

Знищені будинки в Ірпені (березень 2022 р.)

Діти ховаються від ракетного обстрілу в підвалі

В ПОШУКАХ МОГИЛИ ШУХЕВИЧА. НАСПРАВДІ ЇЇ ДОСІ НЕ ЗНАЙДЕНО

“...Переїхавши Збруч, група і вантажний автомобіль з військовими повернули ліворуч через придорожній кювет, піднялися вгору на ліву придорожню смугу, на околицю молодого лісу, де і вирішили почати кремацію тіла Шухевича...”

Володимир В’ятрович

Люди, що загинули десятки років тому, події, що завершилися задовго до народження нинішнього покоління, не дають спокою сьогоднішньому суспільству — вони і досі в епіцентрі гострих дискусій не тільки істориків, але й політиків.

Гриф “Секретно”, накладений державою, яка вже сама зникла, на документи, що розкривають давно забуту правду про них, став прокляттям, що не дає їм спокійно відійти у минуле і стати історією, а не політикою.

Недорозслідувані злочини, незасуджені кати, невшановані герої — багаж, з яким ми марно пориваємося у світле майбутнє.

Кажуть, що воскресають лише на тій землі, де є могили героїв. Національні герої України лежать у чужій землі Європи, Америки, росії. Про могили тих із них, котрі полягли на рідній землі, ми часто взагалі нічого не знаємо.

І це не випадково — їх боялися і після смерті, тож навіть інформація про місце їхнього поховання ретельно приховувалася. Здавалося б, упевнена у своєму вічному існуванні радянська влада насправді знала, що настане мить, коли їх шукатимуть, щоби віддати належну шану.

Історія загибелі Романа Шухевича 5 березня 1950 року у селі Білогорща біля Львова добре відома.

Документи та розвідки, що детально відтворюють операцію МГБ з ліквідації “Вовка” (так називали Шухевича чекісти), опубліковано, з ними може ознайомитися кожен охочий — і пересвідчитися, до речі, в тому, що відомий чекістський убивця Павло Судоплатов нескромно перебільшив власну роль у цій операції, коли опишував її у своїх мемуарах.

Сталінське “Немає людини — немає проблеми” у випадку з Шухевичем не зовсім спрацювало. Ліквідація тіла командира УПА стала наступним важливим таємним завданням для чекістів.

І це завдання вони виконали на відмінно — через десятиліття після загибелі місце поховання Головного командира УПА Романа Шухевича залишається невідомим. А там, де відсутня точна інформація, завжди знайдеться місце і для домислів, інсинуацій та політичних маніпуляцій.

Дискусії про те, де знаходиться могила Шухевича, почали вирувати відразу, щойно стало можливим говорити про невідомі сторінки нашої історії. При цьому з’являлися надзвичайно різні, часом цілком фантастичні версії.

Кілька років тому в ЗМІ прозвучала інформація, яка містила, нібито, зізнання ветерана МГБ, що вказував на поховання Шухевича на подвір’ї колишньої тюрми на Лонцького. Для перевірки цієї інформації на цьому місці було навіть проведено археологічну розвідку, яка не дала жодних результатів.

Побутували й інші версії того, що сталося з тілом головного командира. Говорилося про можливість його таємного захоронення десь на Янівському цвинтарі у Львові, про традиційне для емгебістів знищення тіла

в негашеному вапні чи навіть про те, що забальзамовану голову командира відправили безпосередньо в Москву вождю народів Сталіну. Проте за відсутності нових фактів щодо цього питання воно врешті перестало цікавити ЗМІ.

І ось 2005 року преса знову зарясніла сенсаційними заголовками про відкриття “останньої таємниці УПА” - місця поховання її головнокомандуючого.

Перша публікація — “Чутки щодо місця знищення праху командира УПА Романа Шухевича підтвердилися” — була опублікована у рівненській газеті “Волинь”. Там, власне, було надруковано відповідь керівництва СБУ депутатові Василю Червонію, про яку мова буде пізніше.

Згодом в обласних та всеукраїнських газетах з’явилася ціла низка публікацій на цю тему. До річниці “віднайдення” могили Головного командира УПА у 2006 році Хмельницька обласна державна адміністрація видала навіть спеціальну книгу-альбом “Нескорені”, в якій цей факт вже трактується як незаперечний.

Львівський краєзнавець Юрій Микольський не обмежився газетними і журнальними публікаціями, а навіть видав спеціальну книжку про місце поховання Романа Шухевича.

Проте цього разу справа не обмежилася публікаціями чи інформаційним резонансом, а пішла значно далі: представники національно-демократичних партій провели на ймовірному місці поховання кілька урочистих вшанувань.

Зокрема, 25-26 травня 2006 року у с. Гуків (на місці “віднайдення”) відбувся перший всеукраїнський конкурс патріотичної пісні імені Шухевича. Тут уже постав пам’ятник — базальтовий хрест із доволі дивним написом:

“На цьому місці 9. 03. 1950 вознісся на Небо [дивне формулювання, адже відомо, що Шухевич загинув у Білогорщі. — Авт.] лицарський дух Головного командира УПА, вірного сина українського народу, генерала Романа Шухевича, який загинув 5. 03. 1950 року під м. Львів у нерівному бою з московсько-більшовицькими ординцями в результаті підлої зради. Друже командир, твоя справа не вмере, не загине”.

Документи та свідчення очевидців загибелі Шухевича абсолютно заперечують тезу про “підлу зраду” як причину цієї трагічної події. Та, на жаль, недоречності з можливим місцем поховання головнокомандуючого на цьому не завершуються.

Розібратися з тим, як, чому і звідки з’явилася інформація про “віднайдення” могили головного командира УПА, знову допоможуть документи Галузевого державного архіву СБУ, проте цього разу передусім ті з них, які стосуються діяльності української спецслужби.

Для зручності дослідників їх тут навіть зібрано в окрему папку під назвою “Копії документів МДБ УРСР про обставини загибелі Головнокомандуючого УПА Романа Шухевича та матеріалів пошуку відомостей про місце його поховання”.

Окрема папка матеріалів, присвя-

чених проблемі, з’явилася в архіві СБУ не випадково. Адже протягом 1991-2006 років працівникам цієї установи неодноразово доводилося відповідати на численні запити родини головного командира, громадських організацій, народних депутатів щодо місця його поховання.

Відповідь була незмінною: на основі наявних в архіві матеріалів встановити долю тлінних останків Романа Шухевича неможливо.

Серед великої кількості документів, що стосуються діяльності ОУН-УПА і належать до цього архіву, немає матеріалів, які б висвітлювали проблему.

Інформація про Романа Шухевича в архівах СБУ (не тільки Київському, але й Львівському та Тернопільському) міститься у справах його соратників по боротьбі та близьких родичів, а саме: у справах Галини Дидик, Дарії Гусак, Ольги Ільків — зв’язкових командира; Анни Конюшик — господині будинку в Білогорщі; дружини Наталії, сестри Наталії, сина Юрія.

Найважливішим джерелом до історії життя та діяльності Головного командира УПА була заведена на нього **справа-формуляр у 13 томах**. Проте 12 томів були знищені вже в незалежній Україні — у 1997 році! Ймовірно, саме серед них і мав бути документ, який міг розставити всі крапки над “і” у справі місця поховання.

Представлені ГДА СБУ документи свідчать, що працівники цієї установи не тільки проводили пошук матеріалів у своїх архівосховищах, але й намагалися віднайти живих учасників операції 5 березня 1950 року. Саме ця зачіпка незабаром дала результати: опитано сім колишніх співробітників органів державної безпеки, які проживають у Львові та Києві і 1950 року працювали у Львівській області.

Усі вони заявили, що **організацією поховання тіл убитих тоді займався комендант Управління МГБ Львівської області Климчик**. Подальші пошуки виявили, що до 1991 року він жив у Львові, звідки згодом переїхав до Дніпропетровської області. На жаль, на момент початку розслідування Климчик уже помер.

Також опитано колишнього начальника відділу зовнішнього спостереження Управління МГБ у Львівській області полковника у відставці В. М. Кошевського, який брав участь у білогорській операції: стояв в оточенні на відстані п’яти кілометрів від місця подій.

Кошевський заявив, що про ліквідацію тіла Романа Шухевича нічого не знає, натомість певну інформацію можуть мати колишні оперативні співробітники Управління Іван Бабенко і Олександр Болдін.

Спершу співробітники СБУ зв’язалися з Бабенком, який розповів про те, що робили з тілом Шухевича після його загибелі. Отже, згідно з його свідченнями, труп доставили до управління МГБ Львівської області, де медики підготували його до упізнання (ймовірно, забальзамували). В упізнанні брали участь заарештовані учасниками ОУН-УПА та син загиблого Юрко.

Бабенко стверджував, що труп залишався на території Управління протягом 5-7 днів, а що сталося з ним після цього, не знав. Наостанок Бабенко зауважив цікаву річ: на його думку, О. І. Болдін (другий із названих В. Кошевським) нічого про цю справу не міг знати, оскільки “особистої участі у заходах з ліквідації Р. Шухевича не брав”.

Розмова з Бабенком відбулася 12 березня 2004 року, а вже менше як за два місяці на ім’я керівництва СБУ надійшов черговий запит у цій справі — від групи народних депутатів В. Червонія, В. Черняка, Б. Загреви, О. Тягнибока та В. Асадчева.

У відповідь було відіслано листа від імені тимчасового виконувача обов’язків Голови СБУ Сацюка з традиційним повідомленням про відсутність інформації щодо можливого поховання.

Здавалося, що справа черговий раз на тому й зупиниться. Та вона отримала несподіваний розвиток — **відгукнувся колишній співробітник МГБ О. І. Болдін, який заявив, що брав участь у ліквідації тіла Р. Шухевича**. Саме його двосторінкова заява стала основою для відповіді Голови СБУ І. Смешка депутатові В. Червонію від 1 грудня 2004 року, а ця відповідь, своєю чергою, — для сенсаційних заяв, урочистостей, відкриття пам’ятника.

В заяві О. І. Болдіна вказується, що в грудні 1998 року до нього звернувся колишній працівник МГБ полковник Олександр Гнап із проханням розповісти, де і коли було поховано тіло Романа Шухевича.

Цікаво, що керівництво Служби Безпеки України, яке з 1992 року займалося вирішенням цієї ж проблеми, судячи з документів, нічого не знало про ініціативу ветерана МГБ — до того ж СБУ знадобилося значно більше часу, аби вийти на учасника подій березня 1950 року, аніж цьому ветерану.

Але йдімо далі за свідченнями Болдіна про події понадпівстолітньої давності: “Нас, групу оперативних працівників 2-Н МГБ України, зібрав разом начальник цього управління полковник Іван Кирилович Шорубалка і поставив перед нами завдання: вивезти Шухевича за межі Західної України і конспіративно спалити його”.

Виникає запитання: навіщо так далеко вивозити труп, адже саме це може деконспірувати саму операцію?

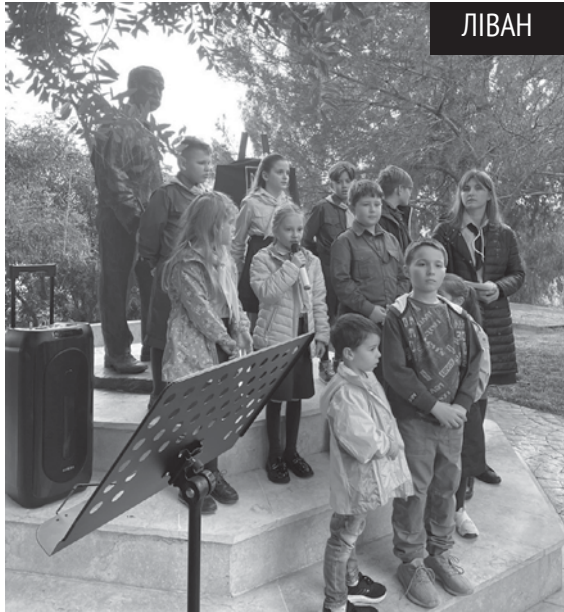
Виконати завдання, за словами Болдіна, мали дев’ятеро осіб, із них, крім автора заяви, ніхто не залишився живим. Спершу група планувала поїхати на Житомир: за твердженням колишнього емгебіста, на той час це була єдина нормальна дорога. Але вже виїхавши зі Львова, вирішили повернути на Тернопіль.

“Переїхавши Збруч, група і вантажний автомобіль з військовими у вигідному місці повернули ліворуч через неглибокий придорожній кювет, піднялися вгору на ліву придорожню смугу, на околицю молодого лісу, де і вирішили почати кремацію тіла Шухевича.

Далі буде...

МИ З ТОБОЮ, УКРАЇНО!

По всьому світу 24 лютого проходили масові акції у рамках глобальної адвокаційної кампанії Світового Конгресу Українців (СКУ) «StandWithUkraine». Фото: СКУ

НЕХАЙ БІБЛІЙНІ КАРИ ВПАДУТЬ НА ВАС!

російська імперія зла щодня продовжує знищувати українців. Кожен новий обстріл, вибух, завдання ран і вбивство – примножують провину кремлівської осатанілої тиранії, а у наших серцях відгукуються болем і гнівом.

Однак серед усіх цих трагічних повідомлень, які щод-

ня крають наші серця, звістка про російське звірство проти мирних одеситів, про загибель від удару російської зброї п'ятох дітей, їхніх рідних і близьких – не зворушить у особливий спосіб лише кам'яне серце.

4-місячний Тимофій, 7-місячна Ліза, 3-річний Марк, 8-річна Злата та Сергійчик, якому в липні мало виповнитися 10 років. Ці імена додано до числа понад півтисячі українських дітей, чие життя вже обірвала зла воля російських загарбників.

Їхня кров – на руках усіх тих, хто віддає російському

війську накази і виконує їх, на руках тих, хто далі служить тиранії та виправдовує її. В тому числі на руках очільника московського патріархату гундяєва і його поплічників, які плекають ідеологію «русского міра» і вважають цю диявольську війну – «священною».

Як язичники минулого в жертву ідолу імперії ви приносите українських дітей, проливаєте їхню кров. За цей страшний гріх перед Богом та людьми нехай усі біблійні кари, визначені дияволу і слугам його, впадуть на вас!

А всім невинним, хто загинув від рук цих слуг сатани – вічна пам'ять і Царство Небесне! Нехай Господь упокоїть їхні душі зі святими, а рідним і близьким дасть силу перенести біль трагічної втрати. Наші молитви та співчуття – з вами.

Фото: «Факти», ДСНС
Митрополит Епіфаній

Протягом 24.02.22 – 04.03.2024

ОРИЄНТОВНІ ВТРАТИ ПРОТИВНИКА СКЛАЛИ

~417950 +1150 особового складу personnel	347 літаків aircraft	325 гелікоптерів helicopters
6648 +8 танків tanks	7845 +2 БПЛА оперативно-тактичного рівня UAV operational-tactical level	
12660 +21 бойових броньованих машин armoured personnel vehicle	1916 +1 крилаті ракети cruise missiles	
10210 +22 артилерійських систем artillery systems	25 кораблі/катери warships/boats	1 підводні човни submarines
1004 +1 РСЗВ MLRS	13374 +42 автомобільна техніка та цистерни з ПММ vehicles & fuel tanks	
698 +2 засоби ППО anti-aircraft warfare systems	1621 +1 спеціальна техніка special equipment	

Щ Генеральний Штаб Збройних Сил України

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

**ПІСНЯ
УКРАЇНИ**

**РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE**

3 понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, –
ПОСИЛАЙТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

**ПЕРЕДПЛАТИТЬ
ГОМІН
УКРАЇНИ**

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ licence Renewal D.C.A

Купівля та продаж нерухомості !

RE/MAX

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

ПОСТУП
українська радіопроеграма
Щонеділі 9-10 год. вечера
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Tel. 647-550-5735

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

RIGHT AT HOME
REALTY INC.
BROKERAGE

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell: 416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email: swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені, \$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

**FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES
DONATE TODAY**

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

OMNI TELEVISION

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM
ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

ОСОБЛИВІ ВІДСОТКИ

5.25%*
13 місяців

CAD

4.00%**
12 місяців

USD

NEW MONEY ONLY

Speak with your FSO or visit
bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.
** Terms and conditions apply: 12-month terms only; NEW money only; includes Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

GIVE YOUR SAVINGS A BCU BOOST!

GIC, TFSA, FHSA, RRSP & RRIF Savings Special*

НОВА
ВІДСОТКОВА
СТАВКА

5.40%*
6 місяців

КРАЙНЯ ДАТА ДЛЯ ВКЛАДІВ

Вклади у RRSP протягом перших 60 днів 2024 р. можуть бути використані для зменшення бази оподаткування при декларуванні доходів за 2023 податковий рік. Крайня дата для вкладів RRSP за 2023р - четвер, 29 лютого 2024.

Завітайте до відділу Кредитової Спілки
Будучність або на сайт bcufinancial.com.

* Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.